Mizah

ŞEKER PAHALILIĞINDA:

Hey Maşallah.. Hasan Beğim, bal gibi yeniliyor!.

GÜLLER - DİKENLER

İCRAAT MİSALİ

Bu kabil icrati Hak rahmet eylesin Meşrutiyet Devrinin tanınmış ricalinden Şişman Halil Beyin Dahiliye Nazırlığında görmüştük. Müşarünileyh hazretleri nazır olur olmaz, Halep Valisini Bağdada, Bağdat Valisini Suriyeye, Suriye Valisini Kastamonuya, Kastamonuyu Halebe, Konya Valisini Ankaraya, Ankara Valisini Konyaya, Konyanınkini bilmem nereye tayin ederek mükemmel bir dama taşı değiştirmesi yapmıştı. O zaman bu icraat gazetelerde dedikodu yaptı. Nazırın buna karşı verdiği izahat şu idi:

— Valiler vakit vakit becayiş edilmelidirler ki vilâyetleri tanısınlar.

Hiç unutmam, o zaman bir gazete şu suali sormuştu:

— Ya harcırah? Bu öğrenmenin masrafı kimin cebinden çıkıyor?!

YİNE BEYANAT

Başbakan Samsunda orman meselesine de temas etmiş.

— Biz, orman meselesini halletmek için evvelâ milletçe zihniyetimizi değiştirmeliyiz! demiş,

Bu ölçü her meseleye de kullanılabilir. Bu ölçüyü kullanan bir hükûmet için her hangi bir meselenin hallinde aciz göstermeğe imkân yoktur. Fiyasko olan her işin karşısında «Ne yapalım birader. Zihniyetini değiştirmiyorsun ki» den daha sağlam sigorta ne olabilir?

TURİSTİK BİR MESELE

Bir gazetede Ceza Kanunumuzun bazı cürümlere karşı daha ağır cezalarla teçhiz edilmesi temenni ediliyor ve misal olarak da şurada burada kız kaçırma vak'aları zikrediliyor.

Eğer bu haber bir Amerika gazetesine aksederse «Türkiyede kızlar, kadınlar kaçırılıyormuş» havadisi bir kere oralara yayılırsa o zaman memlekete koşacak turist bolluğunu görürsünüz. Bu heyecanı hissetmek için memleketimiz adam almaz. Bu itibarla Ceza Kanununa dokunmamalı... fikrindeyiz.

YİNE SEÇİMLER

Muhalif partilerin seçime girmemeleri, anlaşılıyor ki iktidar partisini ve hükûmetini sinirlendirmekte berdevamdır. Başbakan «Gezi konuşmaları» nda Seçim Kanununun her türlü seçim hürriyetini temin eylediğini beyan etmekle beraber «Zaman yeni esasların kabulünü zarurî kılarsa bunları da kabul etmekten çekinmiyeceğiz.» sözü ile meselede bir pencere açık bırakmağı da ihmal etmiyor

A benim efendim. Bir seçim kanunu yapıldı. Şuna milletin istediği tam hürriyet ve emniyet verilseydi de herkes göğsünü gere gere sandık başına koşsaydı olmaz mıydı?

Zaman, yeni esasların değil sadece demokratik esasların kabulünü zarurî kılmıştır. Hakiki devlet adamı odur ki bu hakikati anlar ve ona gözünü kırpmadan bakmasını bilir.

BİR NUTUK VE LİSAN MESELESİ

Demokrat milletvekillerinden Salamon Adato D. P. nin Kuledibi bucağında bir nutuk vermiş: «İspanyada zulüm ve baskıya uğradığımız sıralarda asil ve necip Türk milleti bize kapılarını açmıştı. Bugünkü iktidar partisi ise vatandaşlar arasında farklar yarattı. Demokrat Partinin kuruluşu ile artık bir varlık vergisi daha tarhedilip ocağımıza incir ağacı dikilmiyecektir.»

Nutuk çok canlıdır. Fakat sormak isteriz. Salamon Adato bu nutku musevilere en ağır zulmü yapan İspanyolların lisanı ile mi söylemiştir? Çünkü malûm a Yahudi vatandaşlarımız İspanyayı terketmişler fakat hâlâ lisanını terkedememişlerdir.

AKLA GEMİYEN BİR DUA

Toprak Mahsulleri Ofisi bu yılın mübayaalarına var kuvvetile devam etmektedir. Bu alım satımı inceliyenler Toprak Ofisin yakında buğday almağa para bulamıyacağını ve parasızlık yüzünden alım satım durursa buğday fiyatlarının da on kuruşa kadar düşeceğini söylemişler. Allah Ofisi bu hale düşmekten muhafaza buyursun. İşin ucunda buğdayını on kuruşa vermeğe mecbur kalacak olan çiftçinin menfaati olmasa Ofise bu duayı biz zor ederdik!

Buğdaylarımızı silolarda kurtlandıran, denize döktüren, İstasyonlarda yığınlar yapıp tepe şeklinde küçük dağlar kuran Ofise uzun ömürler dua edeceğimi hiç aklıma getirmemiştim.

DİPLOMASİ VE BAHT

Orta Elçilerimizden Nedim Veysel İlkin, talihi pek yaver olmıyan bir zattır. Evvelâ Saraçoğlunun mektebinde yetişerek Matbuat Umum Müdürlüğüne tayin edildi. Kendisi gayet nazik, çelebi, herkesin hayrını istiyen zat olmasına rağmen o makamda bulundukları müddetçe İstanbul matbuatının çekmediği eza ve cefa kalmadı. Gazeteler «Yaprak dökümü» gibi sapır sapır kapanır, matbaaların kapılarına kilitler asılır. Muharrirler, karikatüristler (Sıkı Yönetim) tâbir edilen (Örfi İdare) mahkemelerinde süründürülürdü. Hattâ bizim Ramiz Gökçe bile bir resminde Hindistanı temsil eden bir filin üzerine İngiliz bayrağı örttüğü için bunu İngiltereye bir hakaret addeden bir Albaydan öyle bir zılgıt yemiş ki matbuat tarihinin bu unutulmaz vak'asını hâlâ anlata anlata bitiremez.

Nedim Veysel, Lâheye sefir tayin edildi. Şimdi oradan da bir protokol meselesi yüzünden geri çağırıldığını öğreniyoruz. Bu gibi hâdiseler karşısında âdeta (Şans) a inanacağım geliyor!

ALİ HOCA VE HOCA ALİ

Yeni Maarif Bakanı (affediniz ben eğitim diyemiyorum; kaleme çetrefil geliyor) icraat olarak bazı lise ve orta okulları birbirinden ayırdıktan sonra sonra şimdi de ders saatlerini değiştirdi. Bu çeşit icraat bana Ahmet Rasim merhumun bir nüktesini hatırlattı.

Rasim eski Kadıköy vapurlarından «Tontonlar» ünvaniyle anılan ve saatte beş mil gittikleri için altı mil süratle akan Arnavutköyü akıntısını geçemiyen 4 numara ile 5 numaraya, şehir mektuplarında çok takılırdı. Bir fıkrasında ufak haber olarak şöyle diyordu

«4 numara ile 5 numara düşünmüşler... Acaba numaralarımızı değiştirsek biraz süratimiz artar mı?» demişler

4

Nedir? Basit: «Mizah» ın dördüncü cildinin hazır olduğunu gösterir. Cilt kapaklarınızı idarehanemizden üç lira mukabilinde aldırabilirsiniz.

Dördüncü cildimiz, ciltli olarak 7.5 liradır.

SALON

Bugün çıkan sayısiyle nefaset rekoru kırmıştır. Bu sayıda Profesör Sabri Esadın «Aşk ve Moda», Refi' Cevad Ulunay'ın «Valde Paşa Hanımefendi», Ercümend Ekremin «İstanbul Damları Altında», Halikarnas Balıkçısı'nın «Anfitritin Ölümü», Feridun Fazıl Tülbentçi'nin «Bizansın En Güzel Kadını» yazılariyle dedikodular, sinema haberleri, harikulâde güzel resimler ve sürprizli bir Salon Filmi bulacaksınız!

Sayı 117 — Cilt: 5. FİATI 25 KURUŞTUR 1 Ekim 1948

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Bayramlar.

GAZETECİLER Bayramı, Dil Bayramı, Donanma Bayramı, Spor Bayramı, bayramı, bayramı... Öyle zannediyorum ki senenin günleri bayramlara yetişmiyecek. Her güne ikişer üçer bayram koyacağız. Bu gidişle Nasrettin Hocanın dediği oluyor. Hani bir köye uğramış Hocayı sofraya davet etmişler; «Aman! demiş, burası ne bolluk yermiş...» Köylülerden biri: «Hoca bugün bayram da onun için ziyafet yaptık!» deyince Hoca içini çekmiş «Ah keşke her gün bayram olsa da böyle yemek yesek...»

Fakat işin garabetine bakınız ki bizde bayramlar arttıkça hayat pahalılaşıyor. Yani yiyecek daralıyor. Hattâ şeker bayramını şekersiz bile geçirdiğimiz oldu.

Bayramlar böyle çoğaldıkça herkes imrenecek. «Açlığa idmanlılar Bayramı», «Yardıma Muhtaçlar Bayramı», «Kuşak Sıkanlar Bayramı», «Ete Hasretler Bayramı», «Su Yüzü Görmiyenler Bayramı», «Eski Emekliler Bayramı» diye boyuna bayram yapacağız.

Nihayet o hale gelecek ki şayet üç yüz altmış beş gün içinde bir iki tane bayramsız gün kaldiyse «Bayramsızlar Bayramı» diye asıl onları kutlayacağız.

Bilmem hikâyeyi bilir misiniz?

Âlimin biri bulunduğu şehirde herkesin bir gün gelip deli olacağını anlamış, hazırladığı bir ilâç sayesinde bu salgından kendisini kurtarmış... Fakat bir gün gelmiş ki bütün nüfusu deli olan şehir halkı âlimle zeklenmeğe başlamışlar. Bu kadar delinin içinde akıllı kalmağa imkân göremiyen adamcağız ilâç şişesini taşa vurup kırmış ve... o da olmuş!

MİZAHÇI

SEÇİM İŞİNDE HALK PARTİSİ KENDİ KENDİNE GELİN GÜVEY OLUYOR.

— *Seni seçtim!*

Perde Açılıyor!.

Refi' Cevad ULUNAY

Her sene olduğu gibi bu sene de aybaşında Şehir Tiyatrosunun iki perdesi ayni saat ayni dakikada kalktı. Hem dram kısmı, hem komedi kısmı mevsimin ilk piyeslerini verecekler. Dram kısmı yine Şekspir'le başlıyacak, komedi kısmında da Andre Birabo'nun bir piyesini seyredeceğiz.

Şehir Tiyatrosunun mevsime giriş temsilinde (huzûru mu'tad) yani her birincide orada bulunmağı itiyat edinen zevatın perde arası muhaverelerine kulak misafiri olmayı pek severim.

Perde açılmadan kahve ve sigara salonunda oturanlar vardır. Uzaktan selâmlaşılır ... Yanlarından geçerken işitirsiniz:

— Oyun nasıl olacak dersiniz?.

— Vallahi bilmem ama, pek iyi olacağını zannetmiyorum; rol tevzii kusurludur.

Bu (pasa parola) ağızdan ağıza dağılır... Oyun iyi değilmiş!!

Birinci çıngırak, ikinci çıngırak öter; sigaralar söner... Herkes salona girer; piyes başlar: Birinci perde kapanır; hüryâ dışarı... Garsonların:

— Sigaralar salonda efendim.. ...İhtarı ile halk fuvayeye dolarlar; biri kolunuza girer:

— Fevkalâde mükemmel değil mi? Ben bu eserin bu kadar güzel oynandığını ilk defa görüyorum... Siz de öyle düşünmüyor musunuz?

— Evet... Evet... Hakkınız var.

Ondan kurtulur kurtulmaz kolunuzda bir ağırlık daha hissediyorsunuz:

— Berbat ettiler değil mi?.. Ben bu eseri (19 . .) de Avrupada seyretmiştim. Ne güzeldi... Halbuki şimdi az kalsın ağlıyacaktım.

— Evet... Evet, hakkınız var.

Oyunda rolleri olmıyan artistler öbek öbek toplanmışlardır. Bu grupların ortasında rahmetli Selim Nüzheti hatırlatan münekkitler oldukları yerde baba hindiler gibi kabarırlar. Etrafını saranların gözleri ağızlarına dikilmiştir. Acaba buradan sanat hakkında, Şekspir hakkında, eser hakkında, artistler hakkında neler, ne cevherler çıkacak? diye beklerler.

— Nasıl üstadım?

Hafif bir gülümseme...

— Beğendi mi? Yoksa beğenmedi mi?

Tiyatro ile çok meşgul olan iki kişi konuşurlar; merak erbabı sokulur. Acaba fıs fıs ne konuşuyorlar? Fısıltıdan kapılan cümleler şunlardır:

— Bunun hakkında düşündüğümü her zaman tekrar edebilirim.

— Öyle... Fakat tesir yapacağını ümit eder misin?

— Elbette. Halkın tahammülü ile oyun mu oynuyorlar?!..

Dinliyenlerde halecan... İşte mesele anlaşılıyor. Muhavere mevzuu yine tiyatro olsa gerek. Biraz daha kulak kabartılıyor..

— Söyledik, tekrar ettik, hattâ yazdık: Fakat anlatamadık.

— Hakkınız var. Bu, böyle devam edemez.

Devam edecek nedir? Mizansenler mi? Yoksa kıymetlere karşı alınan lâkayıt tavırlar mı? Ah! Mümkün olsa da bu heyecanlı mülâkata bir denize girer gibi dalmak çaresi bulunsa... Kimbilir neler öğrenilecek?

Biraz sonra şu cümle konuşulan mühim sanat bahsinin ne olduğunu anlatıyor:

— Bakalım! Yarın Tramvay Müdürünü bir daha göreceğim. Belki geç vakit bir otobüs daha işletmesini temin edebilirim!

— Sigara en büyük dostumdur...
— Tevekkeli değil, birini bitirmeden birini yakıyorsun!

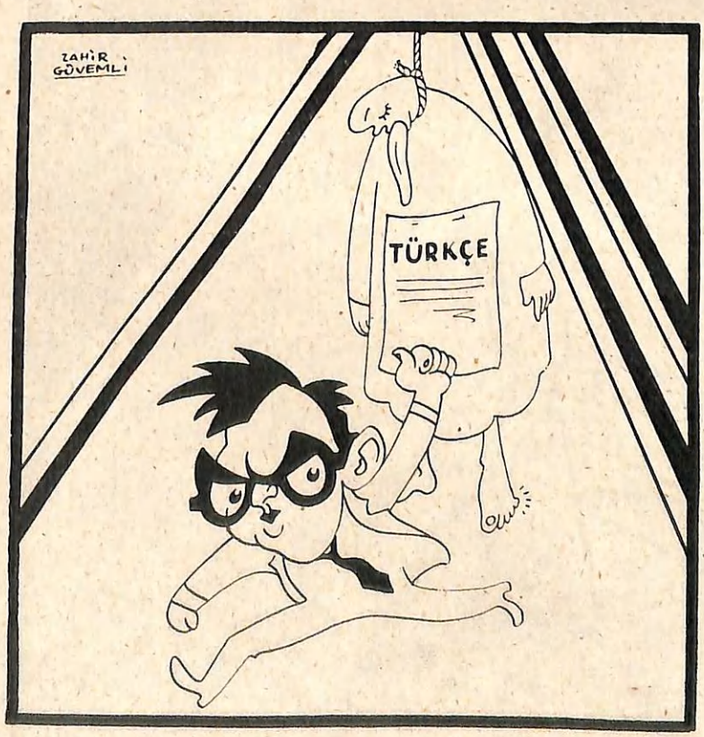

Bay Ziyaeddin Fahri Bey — Nihayet on beş yılda dilimizi tam mânâsiyle meydana çıkardılar...

Çifte Keramet

"M. P.„ ne gazel

Fırka teşkil eyleyip ak saçlı «serden geçti» ler
Cân ü cânandan birâderden pederden geçtiler.

Önde Bay Hikmet Bayûr, ardında Bay Ken'ân Öner,
Merdivenden, köprüden, sedden, kemerden geçtiler.

Yâ Keşan yâ Kehkeşan marşiyle reftâr eyleyip,
Fesleğenden, lâleden, sümbül-teberden geçtiler.

Ansızın sâhilde peydâ oldu Kâdî Karyesi,
Doğru yol varken mukavves caddelerden geçtiler.

Çıktı ta'kîb eyliyen birkaç fedâkâr onları,
Dinleyip şaptan beter sözler şekerden geçtiler.

Cümleten söyleşdiler pâbuç bahâlıymış deyû,
Böyle pâbuç yıpratan nâhoş seferden geçtiler.

Vâkıâ ma'lûmum olmuştur azîmet yolları,
Bilmem ancak ric'at esnâsında nerden geçtiler?.

AKILLI OZAN

Yumruktan fiskeye

Hilmi Uran Tokat'tan seslendi nâgihânî,
Bu halka bir çapraşık işârettir nihânî.

Tokat devri açılıp yumruk kapandı demek;
O da yumruk demektir vasatî çapta yâni!

Şu var ki fiske olur belki tokat ilerde,
Sonra kalkar cümleten belâ-yı âsümânî...

Şâyet nasîb olursa o günü görmek bize,
Râsıd kasîde yazar, okurum ben de mâni.

Ondan sonra seçimde görmez artık gözümüz,
Polisten korkulukla jandarmadan zebânî.

Oyunu isteğince kullanan bir vatandaş,
Girmez artık zindana nasıl girerse câni...

Geçinmek imkânı yok, Ozan, hayat pahalı;
Bir okula yazılsak bâri levlî, meccâni!

DELİ OZAN

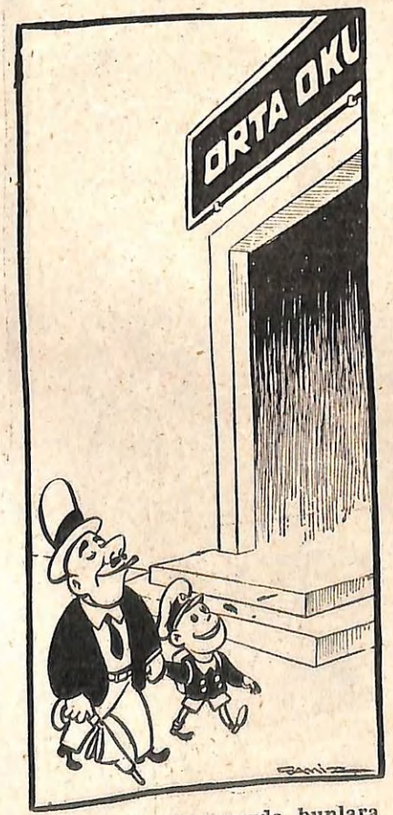

— Bizim zamanımızda bunlara Rüştiye mektebi denilirdi, şimdi neden orta deniliyor?
— Talebeler ortada kaldıkları için!

KİM OKUR, KİM DİNLER?

Renkten Renge!

Babıâlî mücadele, münakaşa, hücum, hattâ çarpışmaların sık sık vukua geldiği bir yerdir. Fakat son günlerde çarpışmalar saatte bire çıktı. Korkmayın, bu hâdiseler, hamdolsun şimdilik aklınıza geldiği gibi ispirto ile işleyen münevverler arasında değil, benzinle işleyen otomobil, kamyon, motosiklet ve otöbüsler arasında oluyor.

Sayın Valimiz Lûtfi Çayırdar, bilirsiniz, yeşillik meraklısı çalışkan bir zattır. Hattâ kendi icadı olan yeşil sahalardan, Vali konağının önünde olduğu gibi, Vilâyet konağının önünde de bir nümune yapmıştır. Fakat bu yeşil sahadan dolayı fazla viraj yapan caddenın tam Vilâyet konağı önünde mütemadiyen otomobiller toslaşırlar, şoförler yaralanırlar...

Yeşil sahasının bir parçasından bile fedakârlık etmeyen Valimiz acaba burada bir de kırmızı saha yapmağa mı karar verdiler?

EBE

Çocuklar hani saklambaç oynarlar. Biri ebe olur. Ötekiler saklanır.. Oldu mu? diye sorar, saklananlar oldu derler.

Eğitim Bakanımızın yeni yaptığı güzel değişikliklerle (!) mekteplerini kaybeden çocuklar ve hocaları soruyorlar:

— Oldu mu?!

Dilli Düdük

Başbakan: — Ağlama güzelim, bak seni memnun etmek için hep bu şarkıyı çalıyorum!

— *Kocandan boşandın mı?*
— *Hayır şekerim, daha boşanmadık.. Şimdilik yalnız diplomatik münasebetlerimizi kestik!*

Bir babalık münasebetile

Hakkı Tarık Us baba oldu. Bektaşi babası, yahut Trabzon babası değil ha... adamakıllı baba. Hem de herkes gibi öyle tek evlâtla değil; bir çırpıda bilmem kaç evlâda birden malik oldu.

Matbuat işçileri onun «Ebedi Başkan» seçerek kendisine «Baba» ünvanını tevcih ettiler. Tebrik ederiz; ünvan veriminde birinciliği emekli meslekdaşımız kazandı görülüyor ki bundan sonra yalnız başkan seçmek kâfi gelmiyor; ona bir hısım akrabalık izafe eylemek de bir teveccüh nişanesi telâkki ediliyor.

Zaten bizde herkes tanısın tanımasın birbirine «Ağabey, amuca, teyze, abla, oğlum, birader» diye hitap eder, bu itibarla Hakkı Tarık'a edilecek bu hitap daha candan şekilde yapılacak.

Meselâ iki kişi birbiriyle konuşurken biri diğerine «Vay babanın canına!» dedi mi Hakkı Tarık'ın kulakları çıngır çıngır ötecektir.

Bizde öfkelenen adam yalnız hiddetlendiği şahsa atıp tutmaz; onun yakın uzak akrabasına atar tutar: Bunlardan aziz dostumuzu nasıl koruyacağız?

Sonra Hakkı Tarık'ın bu ihtiyarlık deminde tekne kazıntısı kabilinden bir sürü evlât sahibi olması babalık vazifesini ihmal ettirecek mahiyette değildir. Hakkı Tarık bütün çocuklarının dertleri ile uğraşacaktır.

— Baba! Beni bayram yerine götür.

— Baba! Beni atlıkarıncaya bindir.

— Baba... Bana horoz şekeri al...

Eğer bu kadar baba hitabında Hakkı Tarıkın babaları tutmazsa çok iyi...

Mesele yalnız atlı karınca ve horoz şekeri ile bitse bir şey değil, bir de işin daha firaklı tarafı var: Bir baba elbette evlâtlarının mürüvvetini düşünecektir. Evvelâ yavruların sünnet düğünleri yapılacak onun arkasından her biri ayrı ayrı evlendirilecek.

Şimdiye kadar bu tatlı belâların gailesinden masun kalan meslekdaşımız babalığın mürüvvet tarafını düşününce elbette bizimle beraber: «Öp babanın elini!» demiştir.

Botarz-ı kudem

Kalanlar,

Refâhın kendi yok âlemde ancak âdı kalmıştır.
Belâ hem-bezm-i halk olmuş, safânın yâdı kalmıştır.

Yazık, eslâf alıp gitmiş bütün âsûde eyyâmı,
Bizimçin günlerin en telhı, en berbâdı kalmıştır.

Yıkılmıştır der-ü dîvârı hep eyvân-ı dünyânın,
Bugün bir yaprak âsâ sallanan bünyâdı kalmıştır.

Ne ecdâdın o pür şân-u şeref evlâdı var şimdi,
Ne millet gayretinden hisse-mend ahfâdı kalmıştır?

Edilmiştir hedef hakk-u hakikat her çeşid kahre,
Vatan topraklarından sâde bir, ib'âdı kalmıştır.

Ne asrın şimdi (Barlas) tan müdebbir kârperdâzı,
Ne (Sakka) dan mükemmel bir plân üstâdı kalmıştır?

Ne Mîr-i (Cahid) in insâfı hâlâ avdet etmiştir,
Ne artık medha lâyık hâme-i nakkadı kalmıştır?

— *Yavrum, müessesemizde çalışanların hepsi memnun ve hepsi bahtiyardır.. İnşallah siz de olursunuz..*
— *Sayenizde ben de bahtiyar olacağımı tahmin ediyorum efendim!*

...nıyanlar

...e (Fevzî Çakmak)'ın imdâd için destinde kuvvet var,
...e (Ken'an) ı zamânın cenge istîdâdı kalmıştır?

...e Mîr-i (Aldoğan) artık uçar göklerde pek öyle,
...e Bay (Hikmet Bayûr) un eski bed feryâdı kalmıştır?

...arâb olmuş Stanbul şehrinin her semti sertâser,
...e (Şevk âbâd) ı kalmıştır, ne (Sâdâbâd) ı kalmıştır?

...akat - inkâr edilmez - (Lûtfi Kırdâr) ın bu şehr içre,
...eş, on mıs'âdı; birkaç tarh-ı nev-îcâdı kalmıştır.

...u işretgâh-ı dehrin (Çallı İbrâhîm) nâmında,
...mîn ol, şimdi bir tek rind-i mâder-zâdı kalmıştır.

...ekilmiş sazdan anlar ustalar hep (radyo) dan, yalnız
(Celâl-i Sâhir) in söz dinlemez dâmâdı kalmıştır.

Devâm et, susma, ey (Râsıd), desin herkes: «bu gülzârın
Bilâ ârâm öten bir bülbül-i âzâdı kalmıştır.»

Râsıd

— *Daha Tekel maddelerine zam yapılmadı, sen ne diye rakıya zam yaptın Niko?*

— *Bizim Maliye Bakanının da açığı varmış, onu kapatmak istedik pasam!*

Diyafonda müdürün sesi — Lûtfen yanınızdaki evrak memurunu bana gönderin Bayan Selma.. Allo Bayan Selma.. Bayan Selma.. Neden cevap vermiyorsunuz? Dilinizi kedi mi yedi?!

Etüd!

Bayındırlık Bakanı gazetelere yaptığı beyanatta hayretten ağzımızı açık bırakacak bir noktaya temas etti. Genç Bakan, Türkiyenin yeraltı sularını «etüd» e başlamış. Bunları yerin altından çekip yerin yüzüne çıkarmağı düşünüyormuş.

Güzel fikir... Allah muvaffak etsin! Fakat böyle yerin altındaki sularla meşgul oldukları gibi biraz da yerin üstündeki suların düzenlenmesi düşünülse nasıl olur? Meselâ İstanbulda ne yerin altında, ne de üstünde su vardır. Halk «Müflis olup düşünmesi» yetmiyormuş gibi şimdi de yıkanmamaktan «uyuz olup kaşınmağa» başlıyacaktır. Asıl düşünülecek mesele budur.

★ ★

Bu imar bahislerinde bir de Halicin Eminönünden Unkapanına kadar olan sahilinin beton kazıklar ve dubalar üzerinde bir köprü haline konulması düşünülüyormuş.

Eskiden İstanbula boyuna merdiven yapılıyordu. Şimdi de köprü yapılacak. Fena değil, şehir aşağıda kalacak; sokaklar, yollar, caddeler köprü halinde havadan geçecekler.

Hiç fena değil... Bu köprülü şehirde Belediye Reisi olarak da Köprülü Fuadı tayin edersek isimle müsemma beyninde tam bir ahenk kurmuş oluruz!

Bana göre

Mücadele

Yazan :
Hamdi VAROĞLU

Hayat uzun bir mücadeledir. Amenna! Lâkin mücadelenin de bir hududu vardır, değil mi ya?

Hayat mücadelesini bir başka tâbirde ifade etmek istersek «Ekmek kavgası» biçilmiş kaftandır. Gerçi bir de sandalye kavgası vardır ama, bu, kavga mevzuu olan ekmeği dizinin üstünde kırarak değil de, hani rahatça bir köşeye kurularak yemek için edilen kavgadır ki, çoğu defa öteki ile karışık olur ve ikisi bir kapıya çıkar.

Sonra?... Sonrası yok, bu kadar işte. Hayat mücadelesi demek, ekmek ve sandalya kavgası demektir.

Bu, bütün dünyada böyledir. Gel gelelim dünyanın bizim payımıza düşen bölgeleri, mücadeleden geçilmez bir hale geldi. Öyle ki, başka mücadelelerden baş alıp ekmek kavgası edemiyoruz dersem mübalâga saymayın.

Bu ne çok mücadele, a benim efendim! Bari bir tanesinde olsun galebe çalsak yüreğim yanmıyacak. Hepsinde sırtımız yere geliyor. Mücadelelerimiz, akıntıya kürek çekmek, su dövmek, Okmeydanında buhur yakmak nev'inden şeyler.

Sayalım: Başta, pahalılıkla mücadele geliyor. Hangi pahalılıkla kimin mücadele ettiğini bilen ve gören varsa, insaniyet namına mecmuamıza bildirsin.

Ayol, bir memlekette ki, hükûmet pahalılığın aleyhinde atıp tuttuktan sonra, gönüllere ferahlık veren bu sesin aksini dinlemek ister gibi bir köşeye çekilip sus pus oturur; şekere zam yok diye ter ter tepinip yemin billâh ettikten sonra, sayım suyum yok diye mızıkçılık eder, şekeri zehire çevirir, orada pahalılıkla mücadele lâfına kim inanır ki? Aslına bakarsanız, biz pahalılıkla mücadele etmiyoruz, pahalılık bizimle boğuşuyor. Bize düşen hep tuşla mağlûbiyet.

İkinci mücadelemiz, veremle. Bundaki muvaffakiyetimiz, birincisindekinden de fazla. Veremin aleyhinde söylemedik lâf bırakmadık. Ama, lâftan anlamıyor ki mübarek! Ne söylesek, bir kulağından girip ötekinden çıkıyor. Beri tarafta bir sürü iş dururken,, kalkıp bir de bununla uğraşacak değiliz ya. Baktık ki, verem, ne desek aldırmıyor, şimdilik yakasını bıraktık, eskiden bu hastalığa yakalanmış büyükler nasıl olsa ona alışmışlardır. Biz küçüklerle meşgul olalım, dedik, onları aşılayacağız.

Bir de gürültü ile mücadele ediyoruz.

Dikkat edin, hepimizde garip bir telâkki var. Gece yarısından sonra gürültü etmek yasağına dört elle sarılmışız. Gece yarısından sonra klâkson çalmak, gece yarısından sonra radyo çalmak, gece yarısından sonra düdük çalmak, gece yarısından sonra tramvayları hızlı sürmek hep yasak. Güzel bir şey bu, güzel ya, yalnız, bir noktada el birliğiyle yanılıyoruz gibi geliyor bana. A kuzum, gece yarısından sonra bütün bu gürültüleri babam da yasak eder. Zaten radyo çalan da, klâksoncu şoför de, dandancı vatman da o saatten sonra bu gürültüyü kendiliğinden ya azaltır, ya keser. Marifet gündüzkü cehennem harıltısını susturmakta. Ama, mücadele ediyoruz ediyoruz, susmuyor işte, ne yapalım?

Ya saygısızlıkla mücadelemize ne buyurulur? O başlı başına bir âlem.

Saygısızlık, suya damlamış zeytinyağı gibi, öyle yayvan, öyle kaplayıcı bir şeydir ki, dürttükçe genişler, çektikçe sıvışır. Tramvayda ihtiyara yer vermiyen delikanlı, sokakta ayağınıza basan savruk adam ne kadar saygısız olursa olsun, klâksonunun top gibi patlıyan sesiyle kulağınızın zarını zedeleyen otobüs şoföründen, düm-düz düdük sesi dururken minimini vapura canavar düdüğü takan Denizyolları İdaresinden daha saygısız değildir. Tramvaydaki vurdum duymaz delikanlı, vapurdaki pastırma kokulu yolcu, şehrin karasını denizini zeytinyağı lekesi gibi kaplıyan saymakla tükenmeyecek kadar çok saygısızlıklar yanında solda sıfır kalırlar.

Son zamanlarda, gitgide müzminleşeceğe benziyen bir dert daha çıktı. Şehirlere canavarlar hücum ediyor. Ankara canavarından sonra Kocaeli canavarı, onun peşi sıra bilmem ne canavarı. Mücadelelere alışık bizlere bu canavarlar vız gelir. Bir mücadele de onlara karşı açarız, bu kadar mücadele arasında, o da yuvarlanır gider elbette. Yalnız, şu mücadeleleri «bimennihi Tealâ» muvaffakiyete ulaştırmağa ömrümüz vefa etse de, gelecek nesillere mücadele mirası olsun bırakmasak!

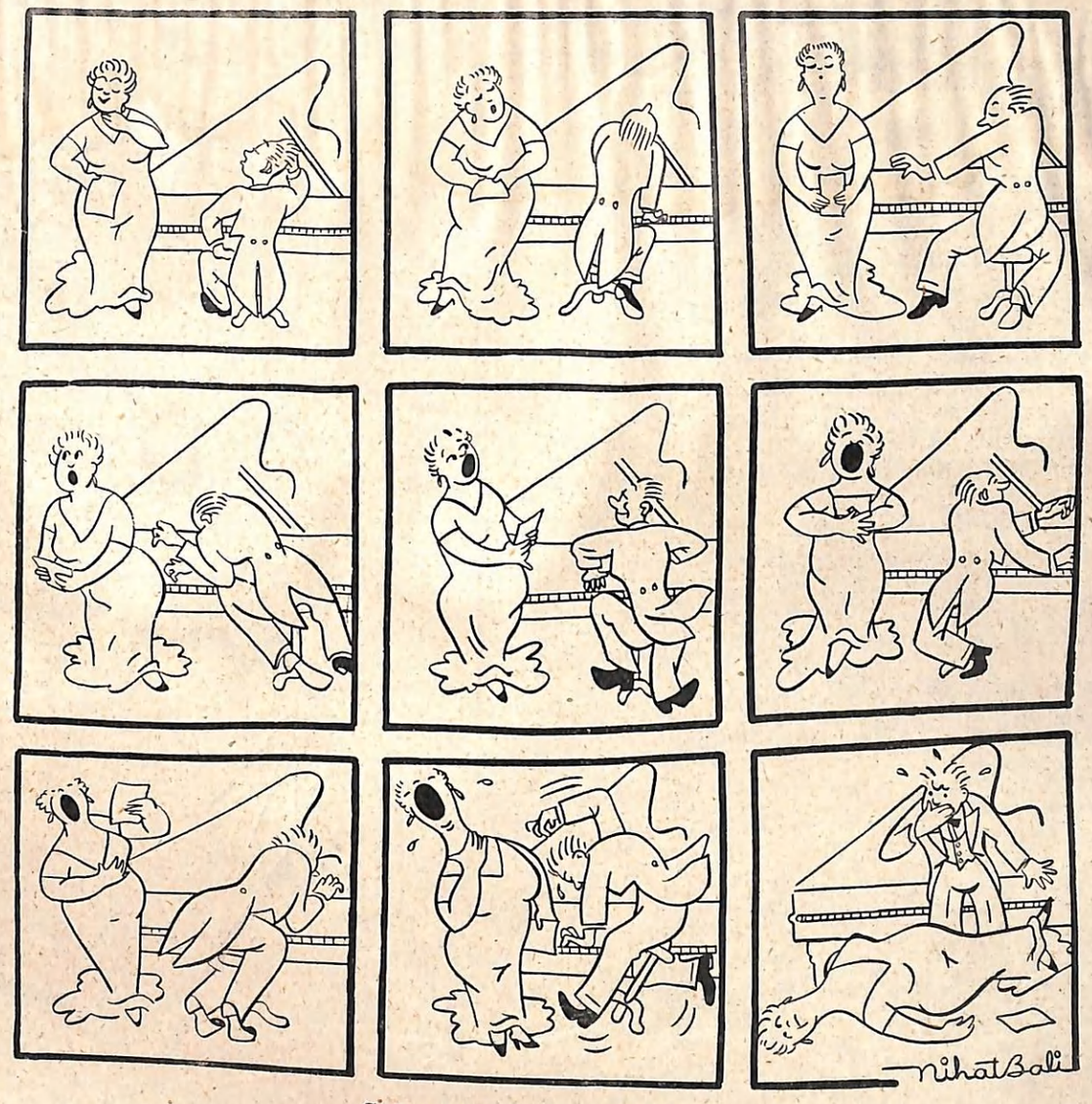

Şubertin Bitmiyen Senfonisi!

Çömezin Röportajları:

117

Bayramlar Hakkında

Çizen: RAMİZ

— Bahar Bayramı ne gündür?

— Fırtınalar bitip, kocamızdan baharlık elbise koparınca!

— Kurban Bayramı hangi tarihe gegelir?

— Et kokulariyle doyduğumuz tarihe!

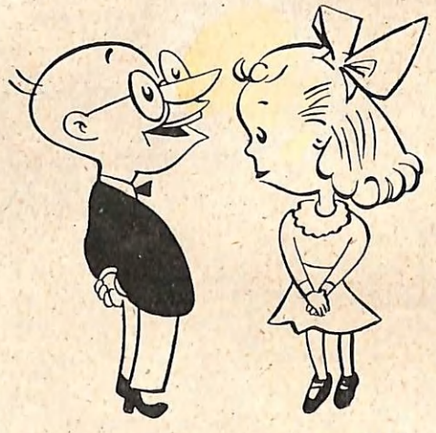

— Çocuk Bayramı niçin yapılır?

— Çocukları kandırmak için!

— Donanma Bayramı nerede yapılır?

— Sırtını denize dönmüş Barbaros heykeli önünde!

— Dil Bayramı ne vakit yapılmalı?

— Dil gırtlağa yakın olduğu için tabiî o da 7 eylûlde!

— Şeker Bayramı ne vakittir?

— Ucuz şekere kavuştuğumuz gün!

— Gençlik ve Spor Bayramında ne yapılır?

— Gençler kendilerine spor elbise yaparlar!

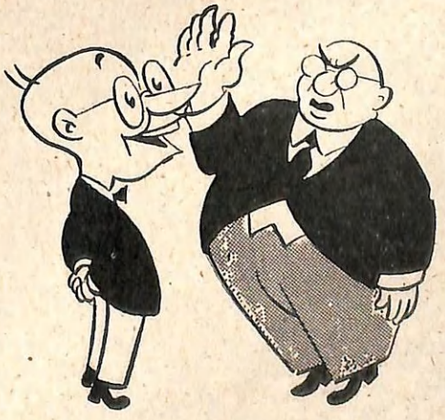

— Deniz Bayramını en çok kimler yapar?

— Plâjda, kumda oynıyanlar!

Hikâye

Dalgınlık

Yazan :

H AVA

Çok dalgın adamdı. Bu dalgınlık yüzünden, başına gelmiyen kalmamıştı. Bazan, gözlüğünün gözünde olduğunu unutur, tâ vapur iskelesinden eve döner, harıl harıl gözlük arardı. Bazan, yağmurlu havada sokağa çıkar, yağmur dindikten sonra bile uzun zaman, şemsiyesi başında dolaşırdı. Bir gün, ayın sonu olduğunu unutmuş, aylığını almak için vezneye uğramamış, bir arkadaşından ödünç para istemişti.

Cepleri ufacık kâğıt parçalariyle dolu idi. Parmaklarında her zaman rengârenk iplikler bağlı bulunurdu. Ama o, kimi evden ısmarlanan öteberiyi, kimi uğrıyacağı bir yeri, yapacağı bir işi hatırlatmağa mahsus olan bu iplik parçalarının manasını unutur, dakikalarca düşünür, bulamaz; çoğu zaman eve eli boş dönerdi.

— Ayol, hani kahve getirecektin?

— Affedersin karıcığım, unuttum.

— Parmağına iplik bağladındı ya?

— Bağladım ama, düşündüm, taşındım, niçin bağladığımı hatırlıyamadım.

— Puslaya da yazıp cebine koydumdu, O ne oldu?

— Sahi yahu! Bak hele, puslayı okumak aklıma gelmedi doğrusu!

İşte o zaman kızılca kıyamet kopardı.

Gün geçtikçe bu dalgınlığı artıyordu. Zaten hayat pahalılığı biçareyi sersemletmiş, geçim derdi, on paralık aklını da başından almıştı. Son zamanlarda, kazancı evini zar zor geçindirir bir hale geldiği için bir gece işi arayıp bulmağa mecbur olmuştu. Şirketteki vazifesinden akşam üstü eve geliyor, bir lokma bir şey yedikten sonra tekrar çıkıyor, hususî ders vermek için evlere gidiyor, saat on ikide dönüyordu. Sürdüğü ömür, dolap beygirinin yaşayışından farksızdı. Bu kafa ve vücut yorgunluğu, beyninin çizgilerini sanki aşındırmış, onda hafıza namına bir şey bırakmamıştı.

Bir akşam, işinden eve dönerken, vapurda, kapı karşı komşusu Nuri Beye tesadüf etti. Yan yana oturdular, dereden tepeden konuşmağa başladılar. Bir aralık, Nuri Bey, bir sır tevdi edercesine yavaş sesle:

— Şevket Bey, dedi, size haddim olmıyarak bir tavsiyede bulunacağım. Ama lûtfen samimiyetime bağışlayın. Sırf sizin iyiliğiniz için söylüyorum. Malûm ya, pencerelerimiz karşı karşıya, Sizin yatak odası bizim evden tabak gibi gözüküyor. Bazı geceler, pancurlarınız aralık kalıyor, sat dokuzdan on bire kalıyor, saat dokuzdan on bire nizin tatlı tatlı muhabbet ettiğinize istemiyerek şahit oluyoruz. Çok sevişen bir çiftsiniz, Allah muhabbetinizi arttırsın. Ama, hani şu pancurların aralık kalması keyfiyeti kötü. Storları çekiverseniz diyeceğim.

Şevket, Nuri Beyi haklı buldu:

— Doğru, dedi, dalgınlık efendim, kusura bakmayın. Malûm ya bendeniz pek unutkanımdır. Hemen, eve gider gitmez refikaya tenbih edeyim, storları daima kapalı bulundursun .

Eve geldi, yemeğini yedi, gece işine gitti.

Stor meselesini unutmuştu.

Asıl fenası, kendisinin hiç bir zaman, dokuzla on bir arası evde bulunmadığını, bulunmadığı için de, o saatte, karşı komşunun evinden görülen muhabbet sahnesinde zerre kadar alâkası bulunmadığını da unutmuştu.

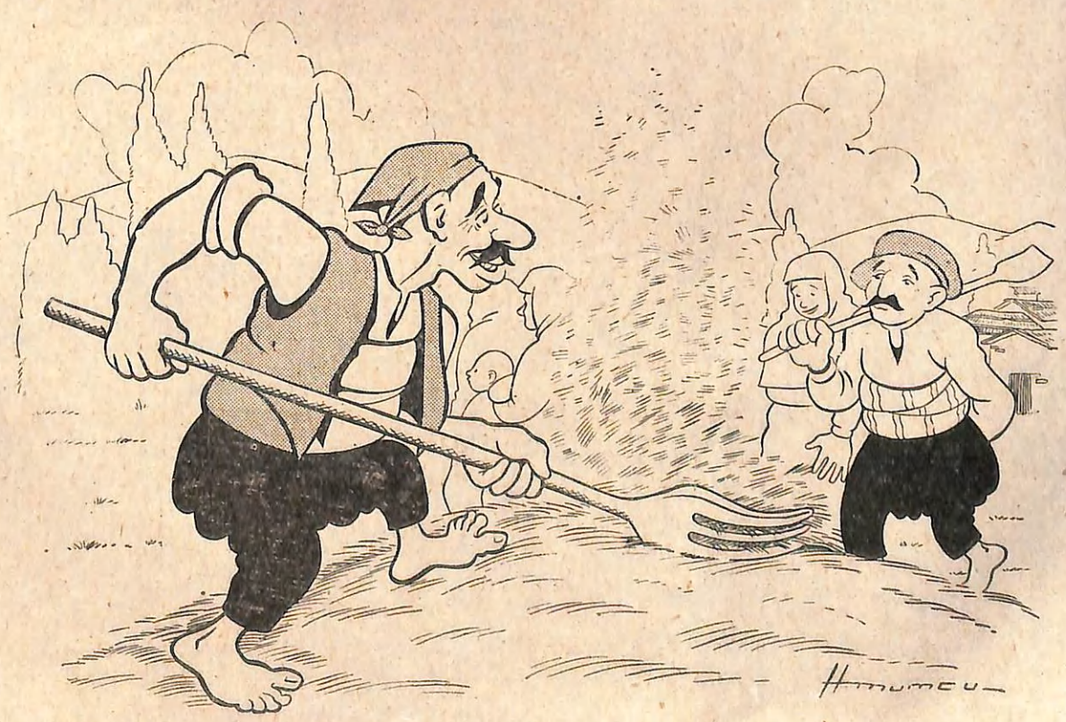

— *Harmanı niçin geciktirdin?*

— *Adam bulamadım.*

— *Nasıl olur, daireye ineydin, orada har vurup harman savuran çok var!*

FIKRALAR

NEZAKET

Abrahamla Kevork münakaşa ediyorlardı:

— ... Evet, siz Ermeniler ince ruhlu ,zeki insanlarsınızdır, onu kabul ediyoruz ama, nezakette bizim üzerimize yoktur. Biz Museviler, dünyanın en nazik insanlarıyız... Bunu siz de kabul ediyorsunuz, değil mi?

Kevork cevap verdi:

—Evet... Nezaketen.

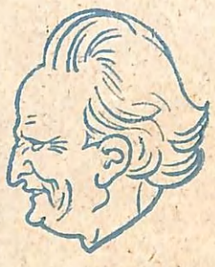

İKNA

Ressam Çallı İbrahim, başından geçmiş bir vak'ayı anlatıyordu :

— Bir gün bana bir kadın ahbabım geldi. Duvardaki tablolarımdan birine bakarak: «Aman! ne çirkin resim bu böyle!» dedi. Ben derhal cevap verdim: «Karşınızdaki tablo değil, aynadır!»

Dinliyenler kahkaha ile güldüler. Sonra içlerinden biri:

— Demek kadın aynaya bakıyormuş ha? dedi.

Çallı cevap verdi:

— Hayır, hakikaten tablolarımdan birine bakıyordu

SIHHATİNDEN HABER

Dr. Fahrettin Kerim yolda akşamcı bir arkadaşına rastgeldi:

— Merhaba! dedi. Sıhhatin nasıl?

Öteki, mütevekkil bir tavırla cevap verdi:

— İyi. Bir kaç gündür sarhoş olmadı

KANDIRMACA

Suat Şakir yalancılığı ile meşhur kadınlardan birine rastlamıştı. Uzun müddet görmediği için :

— Nasılsınız, bakalım? diye sordu. Bir değişiklik var mı?

Kadında hakikaten büyük bir değişiklik vardı:

— Var! dedi. Yalan söylemeyi bıraktım.

— Yok canım? Nasıl oldu bu iş?

— Gayet basit: Yalancılığım o kadar meşhur oldu ki kimse söylediğime inanmıyordu. Artık doğruyu söylemeye karar verdim. Çünkü insanları kandırmadan duramıyorum.

MÜCADELE

Selim Sırrı Tarcan balık avına çok meraklıdır..

O gün de bir gün evvel tuttuğu balığı anlata anlata bitiremiyordu:

— Birader! Öyle hınzır bir şeydi ki oltaya yakalandıktan sonra çırpındı, çırpındı, beni tam iki saat uğraştırdı. Sonra o kadar da ağırdı ki olanca kuvvetimle çektim, sudan zor çıkardım. Bu akşam bize buyur da beraber yiyelim.

Bu daveti kabul eden arkadaşı, sofrada balığı görünce şaşırdı :

— Yahu! dedi. Bu mu senin on kilo dediğin balık! Bu iki kilo ya var, ya yok!

Selim Sırrı güldü:

— Evet ama, iki saat uğraştım, diyorum sana, birader! Bu iki saat zarfında balıkta hal mi kalır!

SERMAYE

Mişon yaşlanmış, işin idaresini oğluna bırakmıştı. Salamon tezgâhı babasından devralırken:

— Baba, dedi, kırk yıldır ticaret yapıyorsun. Şunun bir bilânçosunu çıkarsan da sermayen nedir, kârın nedir, bir öğrensek olmaz mı?

— Oğlum ,dedi, madem ısrar ediyorsun, söyleyim: Bir top patiskayı al, sermaye hanesine yaz; dükkânda başka ne varsa hepsini kâr hanesine geçir!

SELÂM VERDİK...

Kuduz Hastanesi Müdürü Doktor Zekâi sokakta bir ahbabına rastgeldi:

— Nasılsın? diye sordu.

Adam, derhal dert yanmağa başladı:

— Sorma, doktorcuğum, öyle hastayım ki, midem, bağırsaklarım...

Doktor hemen atıldı :

— Kâfi, birader, kâfi! Ben onu sormadım. Bilirsin ya «Nasılsın» demek, selâm vermektir, hakitatte sual değildir...

GEDİK

Profesor Şükrü Baban, garsonlara avuç dolusu bahşiş vermekle maruftur. Geçen gün, öğle yemeğine Park Otele gittiği zaman her zamanki masasına oturdu. Fakat her zamanki garson yerine başkası geldi.

Şükrü Baban hayretle sordu:

— Bizim Aleko nerede?

Yeni garsın cevap verdi:

— Bundan sonra size ben hizmet edeceğim, pasam. Dün gece Aleko kumarda sizin üzerinize oynadı, kaybetti

FIKDANI HASEBİYLE

Tekel Neşriyat Müdürü Neriman Kutbay avukat arkadaşının yazıhanesine girdiği zaman onu bir adamla kavgalı kavgalı konuşurken buldu. Beklédi. Adam gittikten sonra sordu:

— Nedir bu hiddetin, canım! Nerdeyse adamı dövecektin!

Avukatın siniri hâlâ geçmemişti.

— Döverim de, tabii! diye bağırdı. İki yüzlünün biri!

Neriman hemen atıldı :

— Aman! dedi. Bulunmaz bir adam ,desene! Bu zamanda yüzsüzler o kadar çok ki!

YANLIŞ ANLAŞILMASIN!

Şekip Tunç sokakta giderken, karşıdan gelen bir adam, şapkasını çıkararak selâm verdi. Şekip Tunç bu adamı tanımıyordu. Selâm veren de hatasını anlamıştı.

— Affedersiniz, dedi. Sizi çocuklarımdan birinin babasına benzettim...

Şekip Tunç büsbütün şaşırdı:

— Çocuklarımızdan birinin mi? diye sordu.

Yabancı adam cevap verdi:

— Evet... Yani, talebelerimden birinin, demek istedim...

SAYI : 117

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

TOMBUL TEYZE

SON MODA: HERKESİN AĞZINDA BİR SAKIZ BALONU..

— Aman karıcığım, fazla şişirme.. Balonların çoğaldıkça uçmandan korkuyorum!

T. T. POSTASI

Konya: Süleyman Ekiner,

S — Sayın Teyzeciğim,

Kıymetli kerimenizin zevci ve Mizah Mecmuasının muharrirlerinden bulunan değerli gençlerimizden damadınız Bay Çömez son günlerde herkes tarafından müthiş bir alâka görmeğe ve sevilmeğe refikalarına bırakmıyorlar. Böyle bir aşırma vaki olursa kaynanalığınızı nasıl gösterirsiniz, merak-tayız?

C — Sayın meraklı, damadım Çömezin gerek evimizde, gerek mecmuasında gösterdiği liyakatten çok memnunuz. Kızımız Pamukla bağlılığını pamuk ipliğiyle yapmadığım için onu bizden çözecek kim-